

Небесна лінія (збірка)

Владислав Клюковський

Нитки правди й неправди

Тароторив з мудрецем я
і він у мене питає,
чи є ще правда у цьому світі,
який в собі гниє?

Говорю йому, що є,
але вже не та, що була раніше.
Знаю я про дві нитки –
правда й неправда.

Іноді, щоби захистити себе ми брешемо,
а навіщо, коли можна сказати правду?
Так, бо брехати батькам гріх то є,
а своєму ворогові ні.

У світі так влаштовано, що якщо інше видавати –
це може бути для тебе погано,
але насправді то буде солодка брехня
для ворога твого.

Правда створена для того,
бо коли ведуть плітки,
то розкажи їм правду,
щоб позамовкали.

Пам'ятайте таке правило,
що правда буває солоніша та солодка –
брехня теж, тому будьте на сторожі,
як солдат у полі одинокий.

Відрізнити їх можна не тільки аналізуючи,
але й за манерою людською,
що зазвичай себе видає,
бо всі ми люди.

І останнє сказав мені,
що іноді неправда може бути правдою
й навпаки, тому аналізуйте –
це все що мудрець говорив та я.

Гра з косою

Ігри бувають різні –
командні, рольові й інші.
але моя з них улюблена –
Гра з косою.

Є багато різних ігор з нею,
але в мене гра зі швидкістю.
Задаєтеся питанням, коса причому,
бо легко з нею, якщо нешвидко?

Відповідь проста – я не люблю повільно їздити,
тому завжди пришвидшую себе.
Коли їдеш швидше, то одне ловиш на собі,
як ще зробити швидше?

Просто згадую про гальма,
тоді й роблю швидше себе.
Бавлюся з косою,
але обережно, бо вбити може.

Тому якщо нудно, то просто візьміть косу
й веселіться з нею.
Головне не захоплюйтеся сильно –
вбити може.

Золотий фенікс

Прекрасного знаю чого багато –
звуки пташків, їхню красу польоту.
Але є одна з них незвична –

фенікс, що блищить як золото.

Ми теж так хочемо блищати,
тому хочемо зробити для когось краще.
Але не в цьому пазл світу –
роби себе краще.

Звісно, допомагати людям потрібно,
але себе не забувай.
Бо людям цікаві ті, як фенікс які,
бо золотом блищить.

Фенікс всім подобається через свою красу.
Тому робіть граціозний характер для себе,
бо для людей незвичне то,
а для вас – скарб.

Чим краще ти стаєш – тим блищиш більше.
Тому поліруйте себе, щоби стати діамантом.
Як вугілля,
яке алмазом стало при поліруванні.

* * *

Був він у кожного,
що тебе дуже насторожувало –
страх, який у кожного свій,
але не всі долають його.

Коли я був малим, то темноти боявся
та багато іншого учого.
Але змінився, тому немає в мене страхів,
бо поборов я.

Як говорив Шевченко : "Борітеся – поборете".
А мав він рацію, доклали зусиль.
Як воїни, що боронять країну
за незалежність свою.

Не буде байдужі до нього, бо настане таке,
що з ним зустрінетеся,
то поборовши його колись –
поборете й сьогодні.

Останнім мій страх був,
що невчасно тормозиш і попадаєш в аварію.
Зараз його немає, але мене він переслідує.
Чому так?

Відповідь проста, бо чим досконалішим стаєш –
тім важче буде,
що навіть будуть страхи,
які ви побороли.

Тому Бог з вами, а за ним – правда,
як говорив Тарас.
Борітеся з ними,
бо поглинуть вас вони.

Egoista

Є те, що багато чого чую,
але справа не у цьому.
Коли чуєш його – его,
що показує внутрішнього тебе.

Розшифровку він має,
яка має назву егоїст,
що звучить і погано –
але це не неправда.

Особливістю його, що ти чуєш голос незвичний,
який керує тебе,
що би більша концентрація була,
яка інших вб'є.

Головне не зациклюйтесь на ньому,
бо неконтрольованим монстром станете,

що погано й для вас, і для інших –
губите себе.

А якщо в тебе є думки,
але не знаєш як їх зробити,
то спитай в его,
бо воно точно підкаже.

Его – це ти,
тільки більш кращий,
що робить монстром тебе
на фоні інших.

Тому слухайте себе,
вдосконалюйте свої особливості,
що би кращим монстром стати,
бо з вами – его ваше.

Вбивчий розрахунок

Для когось найважливіше передчуття,
інші вважають, що любов.
Але холодний розрахунок зветься,
який наповнює і вбиває людей.

Цифри – це як запчастини,
з яких можна багато чого скласти,
що корисного для неї,
або те що вбиває її.

Корисний він, коли розраховуєш на цифри.
Але незавжди так, тому ще є похибка,
що є частиною холодного розрахунка
і воно допомагає.

Холодний як точний, бо не змінить ніщо,
якщо притримуватися його,
можна легко вигравати битви.
Але справді воно так працює?

Іноді буває, що воно вбиває тебе,
бо цифри – це відносне, а реальність інша.
Незавжди знаєш, що за тим поворотом,
але ж холодний розрахунок.

І за тим поворотом нікого не було,
але дорога була слизька.
Тому будьте обережні,
а розраховуйте тільки на зусилля.

Розрахунок ніколи не розрахує –
любов, яка любить,
відчуття, які правдиві.
Ще й вашу смерть.

Внутрішнє переродження

Буду довго собі ще згадувати,
як іншим став для світу цього.
Коли було переродження,
щоб стати сильнішим.

Було це давненько вже,
але відчуття як тільки було вчора.
Як собі жив радісно і щасливо,
а момент настав.

Це плата за майбутнє,
про яке знав мало.
Знав тільки одне,
що я прозрів, який черствий світ.

Тоді я почав полірувати себе,
як вода, що камінь точе.
Щоби потім я спокійно пройти все,
як каміння по воді скоче.

Прошли роки і зрозумів одне,

що вже не жалію про минуле.
Але жалію про те, що вона
не побачить мене таким, яким я був.

Тоді я був слабким і непотрібним цьому світу.
Але коли став новим, то знадобився,
бо став сильнішим,
а ранішнього мене вже не було.

Світ вбив ранішнього мене,
але я віродився, щоб доказати своє.
І доказав йому, що здатен на краще,
ніж більшість з них.

Бо не було почуттів, що вбивало мене без них.
Згодом звик, бо був новий я.
Людям важко було зрозуміти мої наміри,
бо – це для них загадка.

Тому не бійтеся змінюватися,
навіть якщо вам цього схочеться,
то світ за вас зробить це –
або помирає, або перероджується.

Скрипка

Гра скрипки починається,
ще на початку ранку.
Все як завжди, як звичайно,
але вона грає не так як завжди.

Нагадувало як вона тонко грає,
що було відчуття, що струни порвуться.
Але грала далі, хоч і важко їй було,
а прекрасною була пісня.

Як у житті, бувають моменти важкі,
але воно того коштує.
Як ця скрипка,

яка так і грала.

Знала вона кожну ноту,
що тонше вона грала –
то гарніше мелодія звучала,
як у житті незвичні моменти.

Пам'ятай одне, якщо схибить вона ноту,
то це може стати для неї помилкою.
Як і в людей – ми всі помилки робимо,
щоб навчитися новому.

Але не якщо вона зробить –
це при інших інструментах,
то її будуть несприймати всерйоз,
бо гарно вона грала.

У житті теж саме, люди –
створіння, які надсміхаються над вами,
як зробити ви помилку, тож пильні будьте,
бо можуть пошкодити вас вони.

Тому грайте як ця скрипка.
Граціозна й мила пісня повинна бути,
як у людей, бо не полюбляють помилок –
їм подобається витонченість.

Тож будьте обережні,
грайте далі, як скрипка,
яка показала, що може грати,
а я пішов вам писати далі.

Темрява перекрита світлом

Те, що мене довго переслідувало,
то був момент переломний,
що назавжди мене змінило,
бо був я для світу слабкий.

Темрява – довго я був з нею,
але на світло вийти пора.
Складний шлях був той,
а момент настав тоді.

Просто згадую себе до цього
як щасливу людину, яка не турбується.
Але та мить, яка змінила назавжди мене,
тепер не було таким яким був раніше.

Ось знову промінчик світла,
я був радий, але не посміхався,
тільки в душі були вони,
бо втрачені вони в мене.

Промінчик світла була дівчина,
яка була на мене схожа,
коли ще не змінився я
і сподобалася вона мені.

Пам'ятайте головне, щоби знайти світло –
нехай на вас світить тей промінчик,
який вас обливатиме тім світлом,
бо дороге те буде для вас.

Менший говір - золота ознака

Пам'ятаю давнії слова,
коли ще малим був,
що менше говори та більше роби,
але – це не весь її сенс.

Скільки слів ти скажеш –
стільки ти втрачаєш цікавості в людини.
Бо людям цікавіше, коли вони особливі,
але не гомоніти люблять.

Багато хто таких людей звуть загадковими.
Мені теж таке говорили,

але не розумів у чому суть
Бо не все питали?

То було для мене питання,
на яке сьогодні дам відповідь,
що ті хто менше гомонять –
це люди незвичайні.

Золото в тому, що баланс зберігають –
небагато мовні, люблять помовчати,
а потім скажуть красну відповідь,
яка до вподоби всім.

Ще така причина є,
що менше ти говориш,
то менше про тебе визнають,
щоб на шляху потім тобі не завадили.

Аналізують багато чого,
то будьте обережні зі словами,
бо потім скористаються проти вас,
а відчуття буде як ножем тебе проткнули.

Тож будьте неговіркими,
але відповідайте, якщо просять.
Аналізуйте все,
бо ще воно згодиться точно.

Посмішка

Те, що я давно втратив,
коли відчув у собі смуток.
Зветься посмішкою,
що було частиною мене.

Та емоція, яка повинна бути в кожного.
Але у всіх вони різні,
бо в інших щира,
а в когось ні.

Посмішка – це як сонечко,
яке світить на тебе своїми променями.
Вона дає тобі радість, яка не згасає,
бо дає надії.

Але інший бік по ту посмішку,
що зветься нелюдський намір,
який губить інших.
Як мене колись тінь "вбивала".

Завидую тим, хто щиро сміється
і без причини, бо я інший,
якому потрібна причина,
але її не завжди достатньо.

Бо був момент, коли перестав я сміятися,
то що зветься в мене темні часи.
Як у рибаків,
коли не мають улову.

Тому смійтеся та посміхається
поки можете, бо це незабутні емоції.
І хочу щоб вона з вами на вік залишилася,
а я піду далі її шукати в себе.

Але знаю одну посмішку,
яка як світло на мене злилося.
Тому скоро буду з вами посміхатися щиро,
а ви й далі робіть – це без мене.

Неписане майбутнє

Про те, що можна гомоніти віками,
актуальна як ніколи –
ім'я її майбутнє,
що не настає.

Думи багатьох у тому, що воно саме,

як у казино та ймовірність,
але це життя,
де ти сам її робиш.

Живеться просто тім, хто вдачно родився,
а є вони генії, які все самі роблять.
Пам'ятайте, вони ніколи нікого не чекали,
бо така в них неписана реальність.

Є таких вдосталь, що знають як зробити –
майбутнє, яке їх влаштує,
бо самі добивалися цього,
щоб показати, хто вони.

Тому пам'ятайте одне –
майбутнє можеш сам збудувати.
Головне не прорахуватися,
бо буде худа.

Прекрасний сон

Одне пам'ятаю точно
тей прекрасний сон,
який мені снівся,
коли я спав.

Багато снів таких було в мене,
але тільки декілька знаю.
Як улов на рибалці,
тільки велика рибина на думі.

У тому сні було таке,
що я проснувся у постелі,
в якій до війни спав,
то було приємне відчуття.

Але просинаюсь і розумію –
то тільки сон.
Коли я ще раз там посплю?

Коли повернуся мій рідний Києве?

Певен, що повернуся,
бо тужу тут на чужині.
Звісно тут є теж люди,
багато з яких з-за кордону.

З ними знайомився та проводив час.
Є і українці з різних місць,
дехто ще до війни тут уже,
а є такі як і я.

Але сеодно чогось не вистачає,
як дівчині хлопця, як гітарі струни.
Це зараз у мене мрія
повернутися до свого милого краю.

Логіка чи почуття?

Багато чого знаю я.
Але на одне немає відповіді –
логіка чи почуття,
Бо сенси в них різні.

Є правило золоте –
розум усьому голова
Але так воно насправді,
бо почуття теж керують.

Те що зветься любов,
вона як зброя, або як активатор.
Якщо спробувати її скривдити,
то вона постоїть за себе.

Навіть світ проти любові
буде здаватися нікчемним.
Бо за почуття сильнішого немає,
тільки геніальний розум може перемогти їх.

Логіка – це як пазл,
з якої складається картина,
що потім тобі згодиться,
хоч і не всі її розуміють.

У неї дещо інше від почуттів –
холодний розрахунок, який майже завжди вірний.
Але "майже", бо один прорахунок
і тебе не стане за мить.

То що почуття чи логіка?
Для кожної людини свої пріоритети,
але краще золота середина,
бо вона сильніша.

Траекторія любові

Багато чого є дивного,
коли особливо – це відносини.
Як траекторія,
яка буває незвичною.

Ту яку майже незмінити,
але вона може змінити,
та людина,
що піде з тобою на край світу цього.

Іноді шляхи будуть різні,
що непередбачуване своїми подіями.
А ти з нею можеш усе,
головне – це захотіти.

Коли будете на одній хвилі,
то і розумітися будете швидше
Бо той світ який ви створили
будете розуміти тільки ви.

Відносини любові добрі,
але пам'ятай, що якщо зацikliшся,

то може піти щось не так,
тому пильнуй себе та її.

* * *

Коли стан спокійний,
що зазвичай проміжний,
який нічого не обіцяє,
такий як самотність.

Як та точка невідворотності,
яка водночас добра та погана.
Бо краще вже з кимось,
ніж самому думки перебирати з собою.

Люди думають, що розумні люди добрі,
воно так, але далеко не всі їх розуміють.
Вони то звикли,
звичайна людина з таким ватажком вбилась.

Порада буде одна,
шукайте собі людей,
через яких нема тої самотності,
яка вбиває.

Погане передчуття

Те відчуття,
коли відчуваєш себе у безпеці,
але завжди на поготові,
це зветься довіра.

Добре, коли в тебе є близькі,
які тебе підтримають,
але будь уважний зі своїми словами,
бо можуть вони тобі нашкодити.

Все іде по плану,
але знаходиться тей, хто тебе ранить у спину.
Як той підступний злодій,
якого ти не очікуєш.

Найсумніше, коли це хтось з твоїх кращих,
тей якому ти все довіряв.
Але після цього ти відчув холод,
який ще буде в тебе довго.

Обережний будь зі своїми думками,
краще подумай ще раз, а потім кажи.
Тоді збережеш себе,
ще і дорогих тобі людей.

* * *

Ті шматочечки, які об'єднують в одне,
тебе як особистість.
Та картина,
яка з пазлів складалась.

У кожного вона своя,
у когось гарна, у когось мужня,
але вони говорять про тебе,
як про окремість від інших.

Можуть бути схожі пазлики,
але шляхи різні.
Як моряки,
які у плаванні бувають.

Кожна невелика зміна,
яка змінює тебе,
дасть свій плід,
але згодом.

Історична похибка

Скільки було цікавого
у тій історії,
що багато чого змінило,
як та похибка.

Їх існувало багато –
Наполеон, Вашингтон, Бандера.
То одні з тих, хто хотів зробити людям на краще,
що би легше вам було.

Коли народу було погано,
вони допомагали йому.
Як мореплавці,
що не дають потонути кораблю.

Були інші, так звані антагоністи –
гітлер, сталін, путін, їх об'єднує одне –
вбивці, що придумали свій ідеал,
який вів людей в оману.

Їхня ціль була одна,
яка вбивала сенс людей.
Як ляльковик,
який загрався своїми ляльками.

Звісно ті антагоністи не признаються світом,
але скільки їх ще може бути,
коли живемо у такому світі,
де вони є і ще й правлячі.

Думка буде в мене одна,
що пора вже змінити владу тих,
хто вдягнув рожеві окуляри,
за яких нічого не бачить.

* * *

Багато чого існує,
що може зберегти життя
розум, мудрість, їх багато,
але реакція швидкострільна береже.

Говорила вона мені,
що я знадоблюся ще, не просто казала.
Як серферу вітер,
який дає більше насолоди.

Коли їхав на велосипеді,
я не думав як швидкість зменшити,
думав як швидше вираж проїхати,
щоб час отримати.

Звісно не можна завжди
тільки на неї покладатися,
бо реакції може стачити,
а тебе ні.

Душа безсмертна

Ходив один мудрець у полі,
трохи сивий, але ще як живий.
Підійшов до нього хлопчина,
спитавши, що таке душа?

Той відповідаючи йому,
що це скарб, який треба берегти.
Як ту дівчину,
яка з тобою до кінця днів твоїх.

Пам'ятай, що будуть добрі моменти,
а будуть погані, але йти далі,
бо душа має покращуватися,
як свідомість.

Душа безсмертна та,
яка змогла знайти сенс у щасті,

неважливо у який час,
головне розуміти її.

Темні часи

Пам'ятаю ті хвилини,
коли було відчуття,
що хтось ніж у спину вставив,
а то були темні часи.

Були у кожної людини,
у кожного свої.
Як ті глибокі шрами,
які залишаться на все життя.

Але не просто так вони бувають,
звісно буде важко їх згадувати,
але ми люди,
які вчаться на помилках.

Тому пам'ятай, що ті хвилини,
тебе навчають та роблять кращим,
звісно шрами залишаються,
але в минулому.

Кайдани мучні

Тії кайдани мучні,
як з титану.
Не так просто їх позбутися,
як ту звичку.

У кожного вони свої,
які заважають тобі,
але ти вже звиклий до них,
думаєш, що і так непогано.

Але якщо є у тебе воля,
то ти можеш його зняти.
Знаю, що не легко –
це як втратити близьку людину.

Пройдуть дні, місяці, роки,
а ти потім зрозумівши,
що без тих кайданів легше жити,
як журавлю, який у вирій летить.

Тому друже та подруга моя –
знімай свої кайдани мучні,
бо без них буде легше,
але пам'ятай – це складно.

* * *

Такі люди є, але їх небагато,
які би просто так допомагають
не на свою користь,
а роблять просто так, бо добрі.

Добро буває у різному,
у когось то розмови, у тих добрїї діла.
Як Бог,
який допомогти улюбий час готовий.

Ті добрі люди живуть добре,
бо як написано в святому письмі,
тей хто допомагає возночить в тисячі крат,
як плоди, які ще ростуть.

На багато чому розуміються,
допоможуть тобі з усім,
бо їм просто подобається робити – це діло,
яке Бог їм заповів.

* * *

Пам'ятаю себе на думці,
що за кордоном краще.
Частично є правда,
але насправді все інакше.

Звісно ранок так же починається
прокинувся, помолився, причепурився.
Але їжа на смак інша,
коли він уже не тей.

Мова інша –
Це не солов'їною розмовляти,
Як людина, яка жила у місті
переїхала в село.

Також люди інші,
саме ставлення у них тут добре,
але розуміти хочуть не все,
що русофобія то норма.

Я вже звик до них,
але хочеться на мить вернутися туди,
згадати цю мить,
яка тепер для мене мрія.

Еволюція з часом

Говорив мені старий,
що світ докір змінився,
гоняться весь час за чимось,
а точніше за новим.

Тим чого раніше не було,
тепер то файно.
Це так з усім –
телефонами, автівками, а головне наукою.

Нас завжди цікавило,
як робити швидше та краще.
Хто вправно працювати вміє,
той собі добре жити буде.

Зараз цінують тих,
хто знає як змінити світ на краще,
що більше собою займатися,
аніж цією справою.

Нескінченна траса

Вічна гонка,
скільки згадую, але не закінчується.
Назва її життя,
яке кличе щось робити.

Бачив раз багато,
як хтось робить краще іншого,
а той за ним не відстаючи
наступаючи йому на душу.

Гонка нескінчена, яка триває давно,
ще коли люди почали думати.
Як гонщик формули 1,
хто швидше — виграв.

Я теж женуся за тими геніями,
які й найкращі, але теж цікаво,
коли вони закінчать трасу,
яку собі самі зробили.

Але всі хто женеться чимось і платить,
а точніше своїм життям,
завжди ризикуючи аби доказати,
що вони кращі.

Головний суперник

Багато людей я знаю,
які собі суперників шукають.
Але сильно помиляються,
бо головний – ти сам.

Коли хочеш стати краще,
то ставай кращим за себе.
Як спортсмен,
який покращує свої навички.

Суперники непогано, навпаки добре,
але не залишайся тільки на них,
бо є інші способи як їх обійти,
а не йти по їхній тропі.

Станеш краще за суперника,
наступна ціль – це ти.
Як соловейко,
який знає як себе переспівувати.

Скільки крові

Човник з рибаком пливе,
побачивши багато чого.
Життя його змінило,
коли побачив, що таке війна.

Говорив мені, що це рани,
які не загоюються,
ті під назвою смерть,
гірші шахи не знає окрім цього.

Скільки крові ще буде пролито,
що би припинити – це жахіття?
Мені відповідаючи, що все закінчується,
але з пролитою кров'ю людей.

Тії зломлені люди після цього хаосу,
які будуть довго пам'ятати,
те кровопролиття, ті смерті,
за яких вони далі живуть.

* * *

Пам'ятаю ще з дитинства,
не пам'ятаю, скільки років мені було.
Пам'ятаю тільки слово дружба,
яка як русло подій.

Майже як сенс життя,
переслідуючи вони тебе вічно.
Як той годинник,
який доходить свого часу.

У когось дружба – спілкування,
але кругозір більше має.
Друзі – це ті люди,
які не покинуть у тяжкі часи.

Допоможуть тобі стати краще,
або навпаки,
як той снаряд автомата,
може попасти в ціль, або ранити когось.

* * *

Пам'ятаю той погляд
сповненим надій,
який так і говорив,
що ти мені потрібен.

Думає багато хто,
що надіятись на когось.
То є частична правда,

але все це цікавіше.

Не завжди на інших розраховуй,
а на самого себе,
бо життя звичайно не чекає,
воно просто іде по полю.

Звісно з кимось легше, цікавіше,
але ж ти сам персона.
Як та пташка,
яка малює виразі.

Та Вишиванка

Пам'ятаю малим себе,
коли вдягнув вишиванку,
ще у школі,
коли в перший клас йшов.

Візерунок той червоний
нагадав мені мак,
що ще квітне,
як наша Україна.

Я гадав – це для літніх людей,
але мені до вподоби,
як воно виглядає,
щось незвичне, аж душу гріє.

Ті орнаменти є різні,
які тобі до серця.
Коли ще мати вишиває,
вони блистять, як зоря у небі.

Та вишиванка – це ми
українці, що борються
за єдність, за свободу.
Це сенс нашого народу.

Квітовий талан

Тей квітовий талан,
який бачив у них,
у людях, які не зна,
що мають його.

Талант річ гарна,
якщо знати як розвинути.
Як ті птахи, які літа
і зна, що таке парити.

Буває він і життєвий,
Який допомога в житті,
Коли в тобі бача незвичне,
то люди це оцінять.

Може бути як і хлібом,
але не забува, що й інші ма талан,
бо тей, хто вихваляється ними,
той потім він його лиша.

Тож допомагай талантом свім,
як Ісус допоміг цьому світу.
Й цінуй інші талани,
бо може ще згодяться.

Неписана легенда

Легенда та невидана,
яку кожен ту писав.
Як поезії від Шевченка
видатні та незабуті.

Пам'ята я той момент,
коли ще не думав це писати.
Може я тепер один із них,
хоча сам так не думаю.

Ті генії, які світ змінити,
а світ проти них.
Але потім нагадав,
що вони робили.

Тих легенд є немало,
які багато, що змінили.
Навіть ти собі пишеш,
ту неписану легенду.

* * *

Як вона ще є –
країна неволі, яка крім себе
неволить інші,
хоча їй самій потрібен лікар.

Десь у вас живе він.
Дух війни, як та пухлина
з якою багато проблем,
Але самі винні, що мовчите.

Говорите – це правильно, що війна,
але не так, бо глибше ви у тіх муках,
які вам навяза ще з часів Леніна,
який вас повів не тім шляхом.

Живе у вас, у росіян дух Сталінський,
Який як Гітлер, не жаліючи знища всіх.
Скажіть, що вони різні, я відповіда,
що вони правили тільки різними імперіями.

Чим довше будете говорити так,
своєму правителю,
тім менше у вас є сенс, у вашому бутті,
бо ви для нього не більше ніж ляльки.

